

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 2 квітня 2009 року • № 47 (2146) • Ціна вільна

ЧИ БРАТИ ДО УВАГИ ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР, СКЛАДАЮЧИ ФУТБОЛЬНИЙ?

Актуально

Дирекція прем'єр-ліги затвердила дати проведення та час початку матчів 24-го та 25-го турів чемпіонату України відносно базового дня туру.

Так, у 24-му турі 17 квітня (п'ятниця) пройдуть матчі ФК Харків — Таврія (16.00) та Арсенал — Іллічівець (19.00).

18 квітня (субота)

Карпати — Зоря (14.00)
Ворскла — Металіст (16.00)
Металург Зп — Дніпро (18.00)

19 квітня (неділя)

Чорноморець — ФК Львів (16.00)
Металург Д. — Шахтар (16.00)
Кривбас — Динамо (16.00)

25 ТУР

24 квітня (п'ятниця)

ФК Львів — Кривбас (19.00)

25 квітня (субота)

Іллічівець — Металург Д. (16.00)
Дніпро — Арсенал (18.00)

26 квітня (неділя)

Ворскла — Карпати (14.00)
Металіст — Металург Зп (16.00)
Шахтар — Чорноморець (16.00)
Таврія — Зоря (17.00)
Динамо — ФК Харків (18.00)

Нашу увагу привернув той факт, що прем'єр-ліга винесла три матчі 24-го туру на 19-е квітня. Як відомо, православне християнство, яке є в Україні основною релігією, святкує цього дня одне з найважливіших свят — Світле Христове Воскресіння.

Питання віри для віруючих завжди було чи не найсерйознішим. Чи серйозно до нього свого часу ставилася команда Равіля Сафіулліна в ПФЛ — того не знаємо, але ніколи, за період його кермування проведенням змагань, ПФЛ не дозволяла собі призначати матчі на такий день. Чим керувалися в прем'єр-лізі, приймаючи таке рішення — не відомо. Може, не було куди втиснути дати матчів у зв'язку з телетрансляціями, може, вирішили, що в таке свято якраз і варто призначати матчі, мовляв, і Бог допоможе, а може, просто забули про таке свято, як Воскресіння Христове…

Але якщо проведення матчів у неділю 19 квітня ще можна якось виправдати (свято футболу в день свята релігійного), то призначення матчів на 17 квітня, яке припадає за православним календарем на Страсну п'ятницю — аж ніяк. У цей день вважається, що Ісус був розіп'ятий і будь-які веселощі (та ще й з пивом!) аж ніяк недоречні. Та хіба в нас переймаються такими речами? Звісно, ми не мусульмани, в яких віра межує з фанатизмом, а вони, в свою чергу, не так шанують Ісуса Христа, як, скажімо, пророка Мухаммеда, але якби щось подібне сталося у мусульманській країні, напевно, того, хто склав календар змагань, щонайменше, закидали б камінням.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

U-21

БЕЗПРОГРАШНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ ЯКОВЕНКА

Північна Ірландія — Україна — 1:1.

Україна: Каніболоцький, Фартушняк, Ракицький, Степаненко, Селін, Морозюк (Родина, 74), Чеснаков, Голодюк (Сахневич, 65), Фурта (Курилов, 65), Коноплянка (Матвєєв, 76), Р.Зозуля.

Голи: Кейсмент (71) — Коноплянка (35, з пенальті).

У вівторок, 31 березня, молодіжна збірна України провела на виїзді контрольний поєдинок проти команди Північної Ірландії і вдовольнилася нічиєю.

Як і в нещодавньому матчі проти Сербії (0:0), підопічні Павла Яковенка виступали в експериментальному складі. Адже, нагадаємо, наставник "синьо-жовтих" викликав до табору збірної одразу 30 гравців, котрих поділив на дві умовні групи. Одна готувалась до поєдинку з сербами, інша — до спарингу з Північною Ірландією. І лише п'ятеро футболістів із "сербського" списку вирушили в гості до острів'ян. Крім того, зауважимо, що в зустрічі не змогли взяти участь травмовані Денис Васін, Олександр Касьян, Павло Пашаєв, Дмитро Льопа, Єгор Лугачов та Володимир Лисенко, котрий ще не набрав форми після пошкодження.

Не дивно, що на полі арени "Шамрок Парк" українці вийшли в незвичному форматі. Так, капітан команди Тарас Степаненко, котрий вважається одним із найкращих опорних півзахисників чемпіонату України, зайняв позицію центрального оборонця. Номінальний форвард Юрій Фурта діяв на лівому фланзі півзахисту. Більш звиклий до гри в центрі оборони Андрій Фартушняк розташувався праворуч. Можливо, ці новації, а може, банальна незіграність (зауважимо, що після перерви вийшли недосвідчені Вадим Родина, Андрій Сахневич, Олександр Матвєєв) призвели до того, що почали "синьо-жовті" не дуже впевнено. Додавав їм труднощів і нерівний та слизький газон.

Українці частенько припускалися невиправданих індивідуальних помилок, дві з котрих ледь не коштували команді пропущених голів. Спочатку Фурта порушив правила буквально в метрі від лінії штрафного майданчика, але ірландці не змогли реалізувати дуже небезпечний штрафний. Потім Антон Каніболоцький не втримав м'яч у руках, та ще й підставився під винос Степаненка, — на щастя, ніхто з суперників не зумів скористатися несподіваним подарунком. На іншому фронті — біля воріт господарів — найактивніше діяв центрфорвард Роман Зозуля, котрого з глибини підтримували Євген Коноплянка та Олег Голодюк.

Саме потуги динамівського нападника, за великим рахунком, і дозволили українцям піти на перерву переможцями. Як і в попередньому поєдинку проти сербів, в одному з епізодів Зозуля протягнув м'яч до карного майданчика суперників та змусив опонента порушити правила. Цього разу пенальті взявся виконувати Коноплянка, спокійнісінько розвівши воротаря і м'яч у різні боки. Наприкінці тайму гості могли добити суперників, коли Микола Морозюк ефектно розібрався з двома з них та відкотив під удар Голодюку. На жаль, постріл львів'янина заблокував котрийсь із захисників.

По перерві чи то українці свідомо віддали ініціативу, чи то ірландці заграли потужніше, але територіальна перевага місцевої команди стала ще відчутнішою. І хоча "синьо-жовті" загалом діяли в обороні надійно, час від часу біля воріт Каніболоцького виникали напівмоменти. На 57-й хвилині Антон записав до активу і перший відмінний сейв, парирувавши дуже небезпечний удар зі штрафного. Однак рано чи пізно тиск господарів мусив дати результат. На 71-й хвилині після розіграшу штрафного українці двічі програли верхову боротьбу, а Кріс Кейсмент головою відправив таки м'яч у сітку наших воріт.

Натхнені успіхом, острів'яни додали ще більше обертів. За кілька хвилин кутовий біля воріт Каніболоцького завершився черговим небезпечним епізодом, але наш голкіпер опинився в потрібному місці. Потім Джош Макуойд мав шанс розстріляти українські ворота, проте удар в нього відверто не вийшов. Тим часом реноме "синьо-жовтих" чи не самотужки намагався підтримати Роман Зозуля. Кілька його проривів до штрафної зони суперників виглядали перспективними, але нічим цікавим так і не увінчались.

Горан САБЛИЧ:
У ЧЕМПІОНАТІ ПОЧУВАЄМО СЕБЕ КОМФОРТНО

Захисник "Динамо" Горан Саблич, після повернення з оренди з хорватського "Хайдука", не часто виходив на поле в складі "Динамо" в першій половині сезону, та останнім часом Юрій Сьомін все частіше довіряє хорватові місце в основному складі. Горан розповів про непростий період в його кар'єрі й перспективи "Динамо" в Кубку УЄФА.

— Горане, як ти провів три вихідні після гри з "Арсеналом"?

— Вирішив не їхати до Хорватії, а залишився в Києві, щоб провести більше часу з сім'єю — дружиною і дочкою. В останні місяці не вдавалося зробити це через щільний графік.

— Пауза пішла на користь футболістам?

— Тим, які не виїхали в розташування своїх збірних, — звичайно. Хлопці змогли відпочити, причому не стільки фізично, скільки психологічно.

— Як розцінюєте шанси України й Хорватії на вихід у фінальну частину чемпіонату світу-2010?

— На даний момент перевага в Англії, оскільки вона виграла в Хорватії на виїзді. А за другу позицію, вважаю, боротимуться Хорватія й Україна. Звичайно, вболіватиму за хорватів, але якщо ми не вийдемо з групи, хотілося б, щоб це зробила Україна. Матч між нашими командами в Загребі буде дуже цікавим.

— Повернемося до клубних справ. У весняній частині сезону Юрій Сьомін спершу випускав тебе на заміну, а потім ти міцно зайняв місце в основному складі. Тренер знову тобі довіряє?

— Я грав в п'яти останніх матчах, тому можна сказати, що тренер став мені довіряти більше, ніж раніше. Але це відбулося не тому, що деякі захисники травмувалися і не можуть грати. Я дуже стараюся і хочу довести тренеру, що заслуговую на місце в основному складі. Не перший рік в "Динамо", тому знаю, що бувають невдалі сезони, коли футболіст знаходиться не в найкращій формі, але бувають і злети. Я, перш за все, професіонал, тренуюся на максимумі своїх можливостей і чекаю свого шансу. Досвід мене навчив цього.

— З Тарасом Михаликом в центрі захисту знайшли порозуміння?

— Так, Тарас хороший футболіст, старанний. Останні два роки він постійно грає, отже, практики у нього вистачає. Я із задоволенням дію з ним в парі.

— До зимової перерви ти виходив на поле тільки в кубкових матчах проти "Олкома", "Зорі" й "Сталі". Образливо було, що тренер на тебе не розраховує в серйозніших поєдинках?

— Звичайно. До цього сезон я провів на батьківщині, в "Хайдуці", після серйозної травми коліна. Тренер вирішив, що гратимуть інші футболісти, яким він більше довіряє. Мені було непросто терпіти, але я прагнув щодня знаходити для себе мотивацію і продовжував працювати.

— В той момент не хотілося все кинути й піти в інший клуб?

— Якщо чесно, були дні, коли думав про це. Але недовго. Я в Києві вже сім років, тому не хотів покидати "Динамо". У мене контракт з клубом ще на два роки, але в той же час я хотів грати, а не сидіти на лавці запасних. Тому вирішив дати бій *(посміхається)*. Подивимося, як вийде.

— У вас довгий час не було ігрової практики. Легко втягнулися?

— Нелегко, але в нас хороший режим тренувань і навантажень, завдяки яким я швидко увійшов у ритм. Щось робив на досвіді. Найскладнішою була перша гра, з полтавською "Ворсклою". А в поєдинках з "Металістом" і мотивація була інша, і рівень адреналіну вищий. Крім того, я хотів дізнатися, чи зможу фізично зіграти на одному рівні декілька ігор поспіль. В принципі, залишився задоволений. Процес відновлення теж проходить нормально, а найголовніше, що мене не турбують ніякі травми. Зараз є бажання тренуватися й грати.

— "Металістові" ти навіть гол зміг забити, що тобі, як гравцеві оборонного плану, не властиво.

— Дякувати Богу, що в нас був момент, і в мене вийшло його використати. Гра в Харкові була дуже складною. Кожного тижня грати з одним і тим же суперником нелегко, а тим більше, — з такою командою, як "Металіст".

— Зараз відчуваєте себе повноцінним гравцем основного складу?

— Я і раніше себе відчував гравцем команди. А для того, щоб бути футболістом основи, потрібно щодня підтверджувати це право. У "Динамо" дуже сильна конкуренція, і якщо тобі дають шанс грати, його потрібно використовувати і намагатися нікому не віддати свою позицію. Мені здається, так думають всі футболісти.

— "Динамо" в чвертьфіналі Кубка УЄФА належить зустрітися з ПСЖ. Вже думали про це протистояння?

— Звичайно, адже у нас зараз дуже важливий етап і дуже серйозні поєдинки. Ми дійшли до 1/4 фіналу й отримали хороший шанс. Звичайно, просто не буде, оскільки ПСЖ грає в дуже сильному чемпіонаті й упродовж останнього року показує хороший футбол. У цій команді є багато досвідчених гравців. Ми знаємо як свої сильні сторони, так і суперника. Думаю, добре розберемо французів, обговоримо їх гру, тренер багато корисного розповість про суперника. Ми будемо максимально готові й докладемо всіх сил, щоб пройти далі. В чемпіонаті у нас відрив у 12 очок, можемо почуватися досить комфортно. Ми відчуваємо в собі сили дійти до фіналу, оскільки команди, що залишилися, достатньо рівні, з кожною з них можна грати. Думаю, перед нами відкриваються хороші перспективи.

Юрій ГРОМОВ.

Лист у редакцію

ШАНОВНА РЕДАКЦІЄ!

Ми, автори проекту "Введення у футболі системи відеоперегляду", звертаємося до вас із пропозицією висвітлити цю дискусійну тему на сторінках газети.

Ми вважаємо, що архіважливою і актуальною проблемою у футболі є підвищення ефективності й об'єктивності суддівства в офіційних матчах. Йдеться про спірні й складні для оцінки в реальному масштабі часу ігрові епізоди. Футбол це бізнес, де ціна помилки арбітра може бути дуже висока. Особливо в турнірах міжнародного рівня.

Процес ухвалення рішення арбітром матчу може бути якісно вдосконалений за рахунок оперативного використання технічних засобів для відеоперегляду, що дозволяє повторно розглянути спірний фрагмент гри в різних ракурсах. Особливо необхідним це є в неоднозначних ситуаціях при порушенні правил в штрафному майданчику і можливому призначенні пенальті.

У нашому проекті відеоперегляд відбувається на встановленому в зоні знаходження 4-го арбітра моніторі з забезпеченням комп'ютерної графіки. На основі отримання повної і точної інформації створюються адекватні умови для ухвалення арбітром безпомилкового рішення.

Для даного проекту нами були розроблені зміни в Правилах гри у футбол, які в цілому отримали позитивну експертну оцінку з боку тодішнього керівника Комітету арбітрів ФФУ Віктора Дердо в 2007 році. У березні того ж року ми надіслали лист керівництву ФІФА, проте до цього часу не отримали відповіді. Нам відомо, що ця організація є вельми консервативною. Та й нинішній президент УЄФА з таким нововведенням не згоден. На його думку, така практика тільки зіпсує гру, а в разі застосування відеоповторів, матчі триватимуть по чотири години.

З Мішелем Платіні ми категорично не згодні. І це обґрунтовано аргументується в нашому проекті. Вже накопичений значний світовий досвід, пов'язаний з використанням відеоперегляду в деяких ігрових видах спорту (теніс, хокей на траві і ін.). Одним з головних аргументів проти введення цієї новації у футболі є поширена думка про те, що гра нібито втратить видовищність. Проте варто прийняти в розрахунок наступне. По-перше, кількість звернень до відеоперегляду в Правилах повинна бути обмежена. По-друге, відеоперегляд займе не більше того часу, на який в середньому переривається гра через травми гравців. І, по-третє, відеоперегляд буде доступний і для уболівальників, шляхом його трансляції на інформаційне табло на стадіоні (при його наявності, а також на екрани телевізорів і мобільних телефонів, що дозволить глядачам самим оцінювати спірний момент).

Реалізація пропонованих новацій у футболі дозволить вирішити багато проблем, які пов'язані з неправильними рішеннями арбітрів. Коректнішою стане поведінка гравців на полі і глядачів на трибунах. Істотно підвищаться якісні показники матчу. Футбол в цілому опиниться у виграші. Зараз вже багато провідних європейських функціонерів впевнені, що це нововведення може допомогти арбітрам.

Ми також пропонуємо розглянути можливість організації демонстраційного товариського матчу між двома командами УФПЛ або ПФЛ з метою показати в дії варіант гри з відеопереглядом представникам ФІФА та УЄФА. Вдалий експеримент повинен привести до широкого визнання.

Для реалізації даного інноваційного проекту ми готові розробити технічне завдання і брати участь в його виконанні.

Ми сподіваємося, що редакція газети присвятить обговоренню цієї теми серію публікацій і організує круглий стіл за участю журналістів, експертів, фахівців з відеосистем і мобільного зв'язку. Україна може стати піонером в цій новації.

З повагою,
Віктор Бідненко,
Володимир Сергієнко,
Олег Кирницький.

Від редакції

Головним наслідком впливу НТР на футбол стало те, що останні десять років все наполегливіше звучать заяви про необхідність застосування відеоповторів упродовж ігор. Цю ініціативу проявляють численні організації, котрі представляють сферу "високих технологій"; їхні пропозиції формально прикриваються бажанням покращити найпопулярнішу гру в світі, та, як видається багатьом, основною причиною цього є прагнення отримати хороший контракт і заробити гроші на можливості "зробити світ кращим". Утім, особливих успіхів у популяризації даної ідеї згадані організації не досягли — і ФІФА, і УЄФА проявляють у цьому напрямі завидний консерватизм. І важко їх тут у чомусь звинуватити — згадайте, скільки проблем виникло із, нібито благородною, концепцією під загальною назвою "принципи фейрплей": мовляв, гру треба припиняти, коли гравець лежить на газоні — все це призвело до нового сплеску футбольного акторства. В підсумку, зазначене нововведення скасували. Дещо подібна ситуація з відеоповторами: спробуйте замислитися, наскільки рваною буде гра, коли — нехай тільки основні! — моменти будуть розглядатися окремо, із зупинкою часу й іншими "приємностями". Ідея, безсумнівно, благородна, проте потребує вельми ґрунтовної роботи щодо своєї успішної реалізації. Чи готові до цього "новатори" — ще те питання.

Володимир БАНЯС.

КУНІЦИН: ЩЕ ЧОТИРИ РОКИ НА ЧОЛІ

Минулої суботи відбулася третя звітно-виборча конференція Федерації футболу АР Крим. Робота Федерації за звітний період визнана задовільною. Це, втім, не стільки оцінка виконаного, скільки спроба позначити плани (вельми насичені) на найближче чотириріччя. Тим більше, що керувати федерацією буде той же президент – Сергій Куніцин, альтернативи якому на чолі кримського футболу на сьогоднішній день немає, що й підтвердили своїм голосуванням учасники конференції.

Відзначимо, що присутній на конференції заступник голови виконкому ФФУ Василь Заброда високо оцінив роботу Республіканської федерації футболу Криму і вручив активу грамоти й цінні подарунки.

МЕТАЛІСТ

Металіст — Полтава — 4:1.

Металіст (перший тайм): Бажан, Папа Гуйє, Едмар, Бордіян, Девич, Олійник, Ганцарчик, Березовчук, Майдана, Зезе, Асеведо. ***Другий тайм***: Бажан, Конюшенко, Березовчук, Семочко, Зезе, Загинайлов, Будник, Стеценко, Барилко, Яхно, Афанасьєв.

Голи: Ганцарчик (22), Едмар (27), Папа Гуйє (36), Лозовий (87).

ШАХТАР

Шахтар — Сівасспор — 2:4.

Шахтар: Шуст (Вірт, 46), Хюбшман, Іщенко, Федецький (Микицей, 57), Єзерський (Ковальов, 90), Дуляй, Жадсон (Полянський, 64), Ілсиньо, Вілліан (Вассура, 76), Адріано, Фомин (Гладкий, 46; Фомин, 83)

Голи: Езерский (11), Фомин (13).

Дебют другого матчу, який "гірники" проводили в рамках мінізбору в Туреччині проти лідера місцевого чемпіонату "Сівасспора", видався урожайним на події.

Спочатку з подачі Жадсона ворота турок "розпечатав" Володимир Єзерський. А через пару хвилин інший заокеанський легіонер "Шахтаря" — Вілліан — вивів на ударну позицію Руслана Фомина. Форвард "гірників", залишившись без опіки захисників, "розстріляв" їхнього голкіпера — 2:0.

Подальший натиск "гірників", який тривав фактично весь матч, ні до чого істотного не призвів. Зате господарі поля вгледіли слабинку в редутах "Шахтаря" і забили аж чотири м'ячі у ворота донеччан.

Підготував
Олександр ОЗІРНИЙ.

Кримтеплиця

Михайло САЧКО:

ЧЕКАЄМО КАСЕТУ З БУРШТИНА

З поновленням змагань першої ліги українського чемпіонату з'явилися й перші запитання до її учасників. Воно й не дивно — чотири матчі туру завершилися з неприємним "весняним" рахунком — 0:0! Але для амбітної "Кримтеплиці" з Молодіжного підсумкова нічия у виїзному матчі з овідіопольським "Дністром" на старті другого кола не такий вже й невдалий результат. Про справи команди й думки про майбутнє ми поцікавилися у головного тренера команди Михайла Сачка.

— Михайле Васильовичу, як ви оціните рівень підготовки вашої команди до другого кола?

— До весняної частини чемпіонату підійшли в доброму гуморі. Добре попрацювали, як на мене. Все, що запланували на час зборів, зуміли втілити в реальність.

— А що планували на зборах?

— Збори в нас проходили в чотири етапи. Кожен в середньому по 10 днів. Спочатку займалися підготовкою вдома, на базі. Потім вирішили виїхати на навчально-тренувальний збір в Євпаторію. Повернувшись зі збору додому, взяли участь в Кубку „Кримтеплиці". А потім поїхали в невеличке містечко Коктебель, де тренувались на полях високої якості. Приємно було входити в сезон за таких умов.

— Так званий весняний футбол відчувався в першому матчі проти "Дністра"?

— Звичайно, це ж лише перша гра на такому рівні після поновлення чемпіонату. Психологічно були налаштовані дуже добре, і важливо було в такому випадку не перегоріти морально. Тим паче, що стартувати мали на виїзді. Команді треба ще час, аби зігратися, адже в матчі було задіяно ряд новачків. Та й поле було далеко не в найкращому стані – десь на „трієчку".

— Задоволені рівнем комплектації?

— Важко сказати – ми ж провели точкову комплектацію, й минуло дуже мало часу, аби надати всім хлопцям євшанс розкритися й адаптуватися до особливостей, що є у кожній команді. Особливих претензій не маю ні до кого.

— Підсумковим рахунком, мабуть, не дуже задоволені?

— Треба було вигравати. В першому таймі ми грали краще за суперника, а от після перерви щось розклеїлось. Моменти виникали як біля наших, так і біля їхніх воріт. Добре, що наш голкіпер зумів у потрібний момент виручити. За 10 хвилин до завершення матчу влучили в стійку, головою у порожні ворота не влучили.

— Яке завдання керівництво клубу поставило на друге коло?

— Перед нами стоять максимальні завдання перед кожним матчем – виграти, а як воно вже вийде наприкінці сезону – побачимо. Соромно за нас точно не буде. Тим паче, цього року в нас ювілей – хотілось би потішити наших вболівальників вдалими виступами.

— В наступному турі вдома прийматимете "Енергетик". Щось змінюватимете в малюнку гри порівняно з минулим матчем?

— Чекаємо на касету з Бурштина. Звичайно, малюнок гри зміниться, адже ми чітко гратимемо на результат. "Енергетик" для нас дуже незручний суперник. Будемо щось змінювати, намагатимемось більше уваги приділити атаці. Хоча й про оборону забувати не треба. В будь-якому разі намагатимемось перемогти.

— А навіщо все це, якщо вже наперед зрозуміло, хто "вилетить", а хто вийде до прем'єр-ліги?

— Ну, не скажіть! У нас є конкретне завдання і ми до нього крокуємо. А з тим, що все вже зрозуміло, не погоджусь. Криза торкнулася всього, і футболу в тому числі. Тому зараз нам треба витиснути максимум за спортивним принципом.

— Матч Англія – Україна, мабуть, дивитиметесь?

— У нас хороша команда з досвідченим і майстерним тренерським штабом. Думаю, було б непогано, якби вдалося виїхати з Лондона з очком. Не така вже ця Англія й страшна – інші ж могли її обігравати...

Микита КРИЛОВ.

Дністер

Андрій ПАРХОМЕНКО:

ЗІГРАЛИ СКРОМНО...

У минулі вихідні овідіопольський "Дністер" провів свій перший офіційний матч під керівництвом нового наставника. Враженнями від гри своїх підопічних Андрій Вікторович поділився з любителями футболу.

— Відверто кажучи, я б хотів бачити більш агресивний "Дністер", але, на жаль, команда зіграла дуже скромно.

— А що сказав після матчу президент вашого клубу?

— Андрій Валентинович подякував хлопцям за матч, відзначивши, що фрагментарна гра нашої команди йому сподобалася. Не забув привітати й мене з тренерським дебютом і першим завойованим турнірним очком.

— Заміна Полтавця була мотивована його фізичним станом чи тим, що капітан зіграв не на своєму звичному рівні?

— Валентин справді зіграв не так, як того хотілося, але це перший наш матч після зимової перерви. Утім, не він один зіграв не на повну силу.

— Як оціните дії новачка Олега Підлетійчука?

— Йому було складно дебютувати на такому рівні. Не забувайте, що ще вчора рівень цього футболіста була першість міста. Але я впевнений, що з кожним матчем Олег додаватиме. Головне, що він хоче грати й прогресувати, а голевого відчуття в нього не відняти. Сьогодні Підлетійчук не забив, хоча один момент для цього мав, опинившись у потрібному місці в потрібний час, що вже важливо. І виконав достатній обсяг корисної роботи, заробивши для партнерів декілька штрафних, які теж могли призвести до взяття воріт.

— Рахунок по грі?

— Напевно. Банально прозвучить, але могли як виграти, так і програти. Наприкінці матчу в мене йокнуло серце, коли м'яч потрапив у поперечину.

— Але за ударами в стійку рахунок 1:1...

— Так. Але ж суперник поцілив у неї в самісінькому кінці матчу, коли часу відігратися в нас було вкрай мало. А було б образливо програти в такій ситуації.

— "Дністер" заслуговував перемоги?

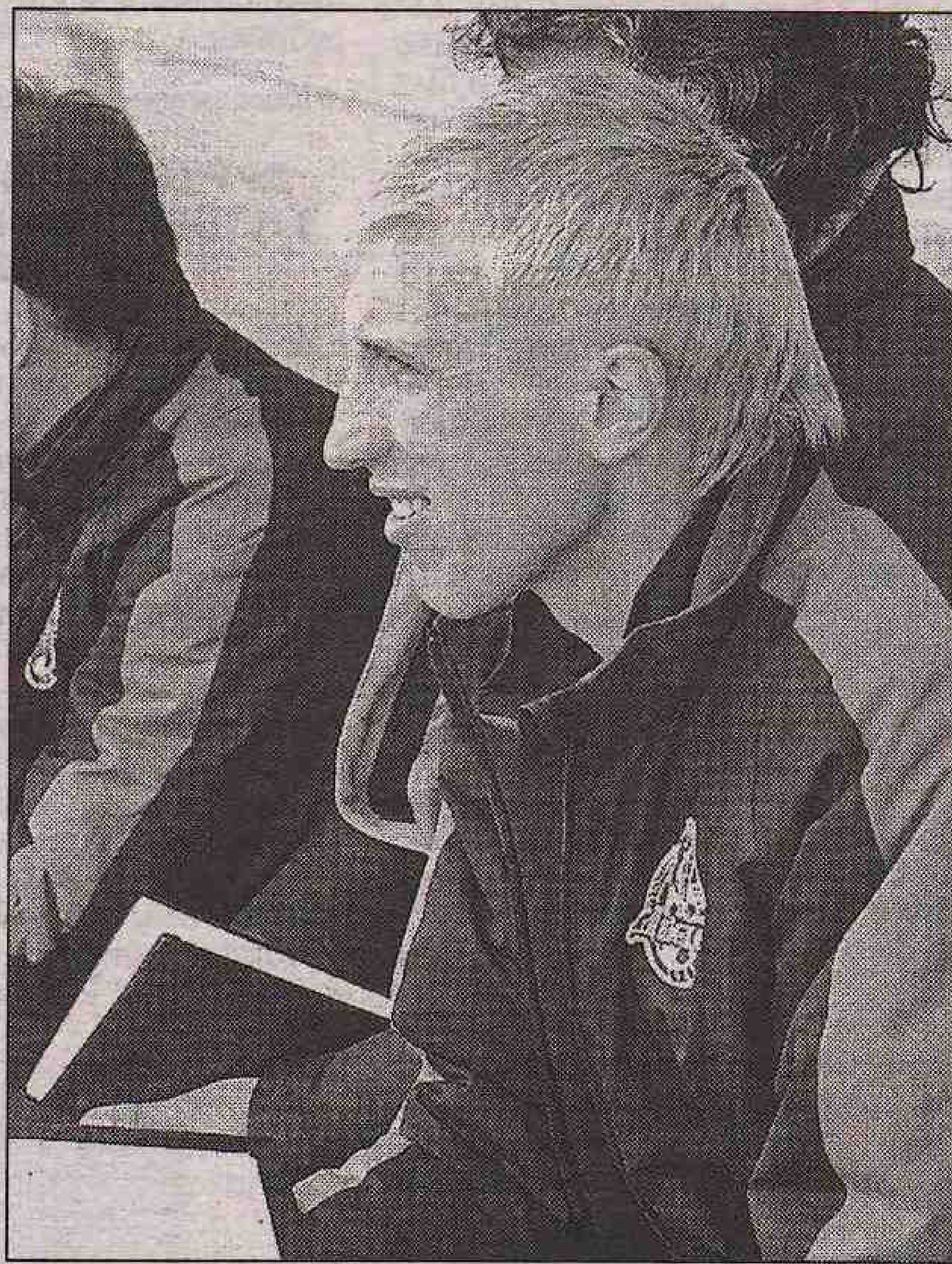
— Дуже хотілося виграти, але оскільки не вдалося, значить — не заслужили. Я думаю, що все завершилося справедливо.

— Наступний тур овідіопольці пропускають. Добре це чи погано?

— Погано. Нам важливо не втрачати ігрового тонусу.

— Як заповните вимушену паузу в календарі?

— Дали футболістам день відпочинку, після чого розпочали планомірну підготовку до матчу з "Енергетиком". Це своєрідний мікрозбір, під час якого намагатимемося ліквідувати недоліки в командних діях, які були виявлені тренерським штабом у ході матчу з "Кримтеплицею".

Юрій УСАТЮК.

Волинь

САША МІТІЧ ПОВЕРТАЄТЬСЯ

Після матчу з бурштинським "Енергетиком" луцька "Волинь" дозаявила чергового новачка. Ним став добре знайомий луцьким уболівальникам сербський форвард Саша Мітіч, котрий виступав за волинян протягом 2004—2006 рр. і провів у складі луцького клубу 47 матчів, відзначившись 9-ма голами. Також в активі Мітіча вісім матчів і три голи за дублюючий склад волинян.

Нагадаємо, що після того як Саша залишив "Волинь", він певний час виступав у складі ужгородського "Закарпаття", а останнім часом грав за один із клубів Греції. Нинішнього міжсезоння форвард безуспішно намагався працевлаштуватися в Китаї. Зважаючи на те, що на сьогодні Мітіч має статус "вільного агента", керівництво лучан скористалося нагодою повернути до команди кваліфікованого нападника. Швидше за все, Саша, котрий виступатиме у "Волині" під 19-м номером, зможе взяти участь вже у найближчому поєдинку проти харківського "Геліоса".

Микола ГАВРИЛЮК.

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник — Анатолій Коломієць **№ 4** **Під редагуванням Володимира Баняса**

З листів читачів нашої газети

Шановний Анатолію Федоровичу!

Перечитав Ваші статті в УФ і хочу сказати, що вони на високому рівні. Але мене особисто радує Ваша ***проукраїнська*** і державницька позиція, за що я Вам дуже вдячний. Сподіваюсь, що це допоможе не лише молодим, а й більш старшим шанувальникам футболу, не тільки бути палкими прихильниками клубу чи збірної, а й відчути себе справжніми українцями, представниками древнього, мудрого, працьовитого і героїчного народу, що здатен перебороти всі негаразди на своєму шляху демократичного поступу. А коли ми переборемо, нарешті, наші внутрішні чвари, то нам не буде рівних у світі ні в науці, ні в культурі, ні у спорті. І синьо-жовті Прапори майорітимуть на всіх аренах світу під переможні фанфари та Український Гімн на честь наших спортсменів. А футбольний світ здригнеться від наших перемог. Тому ми повинні шанувати, в тому числі, і нашу футбольну історію. Бо наш футбол один з найдавніших на європейському континенті, а наші успіхи на клубному та національному рівні доводять, що ми — футбольна держава, в якій розвиток футболу постійно прогресує. Успіхи минувшини повинні надихати футболістів на нові перемоги, а вболівальники повинні палко підтримувати футболістів і завжди вірити в нашу перемогу.

Ще раз Вам дякую від щирого серця.

Богдан САЛАМАХА.

Одеська обл.

Футболофіли Києва на зустрічі в Пушкінському парку міста.

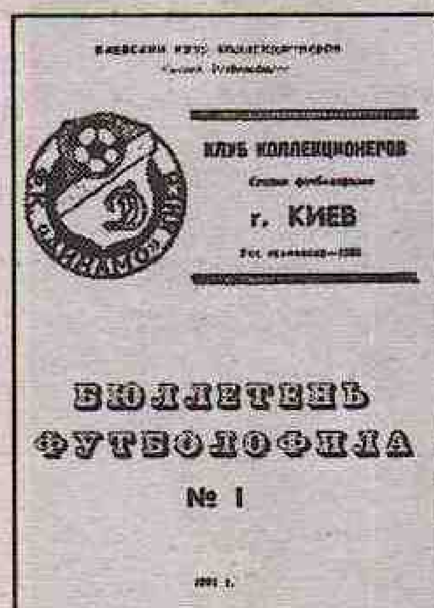
ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ОБ'ЄДНАННЯ ФУТБОЛОФІЛІВ У КИЄВІ

(Продовження. Початок див. "УФ" № 43 за 26.03.2009 р.)

На жаль, зустрічі членів Клубу колекціонерів у приміщенні "Ліри" проводилися тільки три роки, а потім цей заклад відмовив колекціонерам на користь танцюристів, які приносили йому більший прибуток. Влада міста пообіцяла щось знайти, навіть на кілька зустрічей відкрив свої двері Будинок культури заводу "Більшовик". Та все марно. Знову колекціонери подалися дихати "свіжим повітрям" на алеях, тепер вже Пушкінського парку. Серед футболофілів з'явилося багато початківців. Були, звичайно, й ентузіасти – зовсім тоді молоді М.Прокопчук, О.Юнкін, С.Трипольський, Є.Бєлозьоров, В.Калиниченко, П.Мізецький, М.Самоськін, Ю.Бобруєнко та С.Милосердов. Статистикою футболу дуже серйозно захопився Олександр Чуйко. Навіть розпочав колекціонувати програми, а потім захопився і статистикою київського "Динамо" москвич Андрій Яковлєв (*і дуже швидко досяг у цій справі таких вершин, які більшості іншим – «шановним і авторитетним» – історикам і статистикам столичного клубу й не снилося. –* ***Прим. В.Баняса***).

Уже 1990 року після створення Футбольного клубу "Динамо" Київ при цьому клубі був офіційно відкритий Клуб друзів "Динамо" Київ. Але секції цього клубу вже вкотре були створені тільки на папері. Приміщення для їх роботи, а це вже ж головне, виділені не були. Навіть затишне кафе, яке обіцяли відкрити, так і не з'явилося. Поспілкуватися "друзям "Динамо" не було де, а працювати на користь ФК "Динамо" — тим паче.

Дехто з футболофілів кинув це захоплення, особливо вже в перші роки незалежності України, коли було дуже скрутне становище і потрібно було працювати, щоб вижити. Однак кістяк найбільш відданих улюбленій справі футболофілів продовжував щотижнево зустрічатися коло пам'ятника Пушкіну та ще й перед кожним футбольним матчем — на Республіканському стадіоні. І ніякі переслідування з боку міліції не стали для них перешкодою — їх все одно можна було завжди побачити біля входу на стадіон. Саме в цей час з'явилися чудові колекції в В.І.Калашника, О.М.Блекота, М.І.Потапенко, С.Ф.Лисака, В.Блонського, М.Маренюка та С.Божука. А статистикою футболу зайнявся В.К.Міляєв, який першим статистику київського "Динамо" ввів у комп'ютер, і створені ним інформаційні таблиці значно спростили цю справу.

У голови секції А.Ф.-Коломійця з'явилась можливість вперше видати накладом аж 2 000 примірників таку в той час необхідну для колекціонерів футбольної тематики брошуру, "Бюлетень футболофила №1" в 16 стор. з додатком — фото значків футбольних клубів та деяких емблем федерацій. У цій брошурі була представлена інформація про футболофілію, як один з видів колекціонування, надруковані каталоги виданих матеріалів про футбол і адреси колекціонерів-футболофілів для спілкування та обміну матеріалами.

Також вже з цього року секцією футболофілів стали друкуватися так звані альтернативні програмки на матчі в Києві. Справа в тому, що Республіканським стадіоном через відсутність коштів на видання програмок до матчів вони друкувались на кількох аркушах в огидному вигляді й за якістю, так і особливо за змістом не могли вдовольняти колекціонерів футбольних програм. Тому деякі футболофіли за свої кошти почали видавати альтернативні програмки на міжнародні матчі й власними зусиллями реалізовувати їх перед цими матчами на стадіонах, щоб хоч якось компенсувати свої витрати на друкування цих програмок. Але ще в ті часи органи міліції це сприймали не інакше, як спекуляцію (про бізнес тоді ще ніхто не мав жодного уявлення), і продавці цих, виданих за свій рахунок, програмок навіть не переслідувались, а, відверто кажучи, "відловлювались". Ох і натерпілись у ті роки футболофіли, бо їм суворо забороняли вести перед матчами обмін матеріалами їх захоплення, не кажучи вже про їх реалізацію. Але ж тільки в дні міжнародних матчів до Києва приїжджало дуже багато футболофілів з інших міст, і тільки цими днями була можливість щось у гостей придбати чи виміняти. Ніхто з цим не рахувався. Клуб уболівальників київського "Динамо" приміщенням для таких зустрічей не забезпечував. Але, незважаючи на усі заборони й гноблення, звичайно, футболофіли зустрічалися й спілкувалися.

Свої щотижневі зустрічі щонеділі вони почали вже проводити не в Пушкінському парку, а в скверику біля станції метро "Нивки", де й по сьогоднішній день регулярно зранку збираються. Та, на жаль, ряди їхні дуже поріділи. Минули вже ті часи, коли приходило не менше півсотні чоловік. Та не за горами були вже й часи розквіту й значного піднесення футболофілії в Україні. Але про це розповідь в наступному нашому випуску цієї рубрики.

(Продовження на наступному тижні).

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

У попередніх номерах нашого Клубу ("Український футбол" № 35 за 12.03.2009 р. та № 43 за 26.03.2009 р.) були перелічені видання з історії українського футболу. А зараз ми продовжимо знайомити шанувальників футболу ще з деякими виданнями на цю тему:

41. Е.Бондаренко. ***"История бердянского футбола"***. Бердянськ. 2000 р. 124 стор. з іл., рос. мовою. Тираж – 300 прим. Формат — 145х205 мм.

42. С.О.Азаркін. ***"Криворожский футбол: история и современность"***. Кривий Ріг. "Видавничий дім". 2000 р. 208 стор. з іл., рос. мовою. Тираж – 1 000 прим. Формат 146х206 мм.

43. А.Ф.Лещенко. ***"Энергия" из Новой Каховки*** (1952-1966)". Нова Каховка. "Диво" (Чернігів). 2001 р. 64 стор. з іл., рос. мовою. Тираж – 400 прим. Формат — 144х205 мм. *(Історія команди).*

44. В.Н.Рєпкін. ***"Луганский футбол, XX век: от "Металлиста" до "Зари"***. Хроника выступлений Луганских команд в Чемпионатах и Кубках страны". Луганськ. Обласне відділення Фонду культури України. Комбінат спортспоруд "Авангард". 2001 р. 296 стор. з іл., рос. мовою. Формат — 143х204 мм.

45. І.Я.Захарченко, Е.Є.Походенко. ***"Стахановскому футболу – 90 лет.*** Футбольный справочник". Стаханов. 2001 р. 56 стор. з іл., рос. мовою. Формат — 144х202 мм. *(Історія стахановського футболу).*

46. Л.М.Легкий. ***"Футбол Тернопілля.*** 50 сезонів...". Тернопіль. "Лілея". 2002 р. 168 стор. з іл., укр. мовою. Формат — 145х204 мм. *(Історія команди).*

47. І.М.Соболенко. ***"Історія уманського футболу"***. Київ. "Раритет". 2003 р. 168 стор. з іл., укр. мовою. Формат — 150х203 мм.

48. А.О.Поправка. ***"История футбола Скадовщины"***. Скадовськ. ЧП "АС". 2004 р. 60 стор. з іл., рос. мовою. Тираж – 300 прим. Формат — 142х202 мм.

49. І.Я. Захарченко, Ф.Ф. Голофаєв, В.І. Мальченко. ***"95 лет алчевскому футболу"***. Алчевськ. "САША". 2004 р. 92 стор. з іл., рос. мовою. Формат — 146х208 мм.

50. О.О.Бояренко. ***"Пионеры футбола юга России"***. Маріуполь. "Ганімед". 2005 р. 67 стор. з іл., рос. мовою. Тираж – 100 прим. Формат — 145х204 мм.

51. В.А.Безсмертний. ***"Сторінки історії кіровоградського аматорського та дитячо-юнацького футболу*** (1992-2005 рр.)". Довідково-статистичне видання. Кіровоград. Федерація футболу Кіровоградської обл. Газета "Народне слово". 2006 р. 232 стор. з іл., укр. мовою. Тираж – 500 прим. Формат — 145х202 мм.

52. В.Б.Страшевич. ***"Футбол ніколи не закінчується"***. Черкаси. "Брама-Україна". 2006 р. 264 стор. з іл., укр. мовою. Тираж – 500 прим. Формат — 145х202 мм. *(Історія черкаського футболу).*

53. М.Шафір. ***"Наш футбол.*** История лубенского футбола". Лубни. "Лубни". 2006 р. 56 стор. з іл., рос. мовою. Тираж – 200 прим. Формат — 143х202 мм.

54. В.Б.Страшевич. ***"Шляхами смілянського футболу.*** 100 років (1908-2008)". Сміла. "Блискавиця". 2008 р. 200 стор. з іл., укр. мовою. Тираж – 1 000 прим. Формат — 145х200 мм. *(Історія смілянського футболу).*

НАГОРОДНІ ЗНАЧКИ ФЕДЕРАЦІЇ ФУТБОЛУ СРСР

На початку 60-х років було затверджене почесне звання членів

Федерації футболу СРСР і для їх нагородження виготовили дуже гарний значок. Саме тоді й гравців збірної СРСР почали вже нагороджуватися значками "За 10 матчів у збірній СРСР" та "За 20 матчів у збірній СРСР". Обидва значки отримав гравець київського "Динамо" Юрій Войнов. Треба відзначити, що ці значки були чудової якості, й нагороджені ними залюбки носили такі витвори мистецтва на лацканах піджаків як нагороди.

* * *

Продовжуємо друкувати перелік нових членів Об'єднання любителів історії та статистики футболу (ОЛІСФ):

6. ГОРЕНЮК Василь Васильович, 23510, ***Вінницька обл.***, Шаргородський р-н, с.Плебанівка, вул. Макоренка 20, 1957 р.н. (Книги, к/д, програмки зб. України, укр. команд у ЄК та вінницьких команд).

7. КОСТОГРИЗ Ігор Олександрович, 39631, Полтавська обл., ***м.Кременчук***, вул. Миру 23 кв. 48, 1981 р.н. (Програмки зб. України, ЄК, "Динамо" Київ, "Металіст" Харків і команд Кременчука; статистика чемпіонатів СРСР, України, аматорського та регіонального футболу).

8. ПУНЬКІВ Тарас Михайлович, 80700, Львівська обл., ***м.Золочів***, вул. Крилова 4/1, 6.01.1967 р.н. (Статистика команд майстрів Львівщини в чемпіонатах та розиграшах Кубків СРСР і України).

Футболофіли Києва перед Республіканським стадіоном.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ В ФІЛАТЕЛІЇ

(Продовження. Початок див. "УФ" № 43 за 26.03.2009 р.).

1912 року в Російській імперії було створено Всеросійський Футбольний Союз, до складу якого увійшли декілька українських футбольних відділень, а саме – Київська (утворена 1911 р.), Харківська та Одеська Футбольні Ліги, Миколаївський Спортинг-клуб і Севастопольський Гурток Любителів Спорту. Кандидатом до союзу було Юзівське (зараз Юзівка – Донецьк) Спортивне Товариство.

Цю подію є можливість подати чотирма поштовими сувенірами. По-перше, однією поштовою маркою, що має безпосереднє до нього відношення, а саме маркою Російської Федерації 1997 року номіналом 2000 рублів, виданою до 100-річчя російського футболу. По-друге, спеціальним поштовим штемпелем погашення 1968 року, що використовувався в СРСР на Головпоштамті в Москві 11.09.1968 р. до 70-річчя вітчизняного футболу, тобто футболу на теренах СРСР. По-третє, маркованим конвертом для авіапошти, виданим до цієї дати Міністерством зв'язку СРСР 26.07.1968 р. (художник Г.Комлєв). А також 1997 року на батьківщині російського футболу в Санкт-Петербурзі проходив фестиваль з нагоди знаменної дати — 100-річчя російського футболу, і спеціальним фондом імені цього ювілею було надруковано немаркований конверт з малюнком фрагмента гри тих часів (оформлювач – С.Ю.Лук'янов, наклад – 1500 прим.). Цей сувенір також слугує гарним доповненням до ілюстрації подій перших кроків футболу в Російській імперії.

До Олімпійських ігор 1912 року Всеросійським Футбольним Союзом готувалася збірна команда Росії. Офіційним кандидатом до цієї збірної було визначено одеського нападника ***Григорія Богемського.*** Розглядалася кандидатура й київського воротаря ***Василя Оттена.*** І хоча вони не поїхали до Стокгольма, але їх затвердження серед кращих гравців Російської імперії того часу є можливість проілюструвати в колекції. На жаль, марок до цих Олімпійських ігор не було видано, але все ж були надруковані непоштові марки (він'єтки) з зображенням плаката цих змагань з текстом кількома мовами, у тому числі й російською. А безпосередньо в Швеції, в Стокгольмі, застосовувалися два спеціальні штемпелі з текстом "Стокгольм. Стадіон", якими погашалася поштова кореспонденція впродовж усіх днів Олімпіади.

До речі, Григорій Богемський за збірну Росії все ж провів один офіційний матч — 1 вересня 1913 року в Москві зі збірною Норвегії. Безумовно, не тільки до такого ґатунку товариських матчів пошти обох країн у ті роки ще не готували якихось би матеріалів, але й зовсім марок про футбол у дореволюційний період не виходило. До того ж, аж до Другої світової війни марок про футбол була дуже обмежена кількість, тому й важко ілюструвати такі події в тематичних колекціях про футбол. За-

лишається звертатися до філателістичних матеріалів вже пізніших часів, і немає нічого кращого, крім включення в колекцію однієї з марок Норвегії з двох серій 2002 року, присвячених 100-річчю Футбольного союзу Норвегії (створено 1902 року, і саме при його безпосередньому сприянні й було проведено в Москві цей матч). З марок до цієї події найбільш підходить друга марка-наклейка круглої форми номіналом 5.50 крон з першої серії, присвяченої ювілею (4 марки), на якій зображено суддю матчу.

ПРОГРАМКИ ФУТБОЛЬНИХ МАТЧІВ

Серед футболофілів колекціонування програмок матчів посідає перше місце. Минуло майже півсторіччя відтоді, як це захоплення заволоділо серцями шанувальників футболу, хоча програмки футбольних матчів почали друкувати набагато раніше. Перші в світі програмки матчів були надруковані на батьківщині футболу – в Англії ще наприкінці XIX століття. Але в Російській імперії програмки на футбольні матчі, напевно, все ж не видавали, в усякому разі автору цих рядків вони не відомі. Потім і в Радянському Союзі вони з'явилися не одразу. Це пояснюється суворою цензурою, яка існувала як в Росії, так і в СРСР. Встигнути випустити програмку навіть до заздалегідь запланованого матчу було вкрай важко, бо необхідне було погодження її тексту в багатьох державних установах, а це було неможливо зробити навіть у місячний термін. Таким чином, у довоєнні часи в СРСР програмки видавалися не на всі матчі, а тільки на деякі, зокрема, у першу чергу, на матчі команд ПСТ "Динамо", тому що довгі роки їх видання залежало, насамперед, від ГПУ-НКВД, до відомства якого мали відношення тільки динамівські команди. Звісно, через це й бажаючих збирати, класифікувати та вивчати видані програмки було небагато. Але вже після Великої Вітчизняної війни, навіть незважаючи на неякісність та примітивність багатьох програмок і наявність досить великої кількості помилок в них, все ж з часом програмки почали видаватися майже на всі матчі регулярно, особливо у великих містах, і та складанням їх почали займатися більш-менш досвідчені фахівці.

Відсутність доступу шанувальників футболу до офіційних протоколів матчів, а також неоднозначне та в своїй більшості занадто скорочене висвітлення подій на полі під час матчів у засобах масової інформації, відсутність інформації не тільки про склади команд, але й навіть про авторів забитих м'ячів, примушували уболівальників, особливо тих, хто захоплювався статистикою футболу, шукати необхідну інформацію в інших джерелах. А, крім щорічних календарів-довідників, де можна було знайти тільки підсумки змагань, єдиною бажаною підмогою в деякій мірі служили програмки матчів, де були хоча б орієнтовні склади команд, прізвища тренерів та суддів матчів. Також інколи була можливість знайти там ще хоч якусь додаткову інформацію. Частенько відвідувачі матчів в програмках робили записи про авторів голів та проведені заміни гравців (з оголошень радіоінформаторів стадіонів) і навіть вказували хвилини матчу, коли це сталося. Тобто завжди під рукою була дешевенька програмка, на якій можна було записати щось на пам'ять про побачене на матчі.

Початок буму колекціонування програмок в Україні, зокрема в Києві, співпав зі створенням на початку 60-х років на стадіонах клубів любителів футболу. Справа в тому, що завзяті члени таких клубів мали можливість після матчів взяти безкоштовно деяку кількість нереалізованих у касах стадіону програмок, щоб потім використати їх для обміну на бажані їм програмки в однодумців з інших міст. Розпочалося поміж футболофілами досить масове листування та обмін усілякими матеріалами, які мали відношення до футболу. Саме в той час багато з них мали вже непогані колекції та досить значні обмінні фонди, насамперед програмок матчів. Таке захоплення спочатку не потребує якихось значних витрат коштів і через цю доступність знаходить багато прихильників. Звичайно, через деякий час, коли колекції "розростаються", у їхніх власників виникає потреба вдосконалення своїх зібрань і пошуку відсутніх в колекціях матеріалів. На цьому етапі колекціонування, все-таки найбільш цікавому, спрацьовує природний інстинкт мисливця-шукача, і кожна знахідка приносить неабияке задоволення. Особливо, якщо колекціонер досягає значних результатів і користується вже повагою серед друзів по захопленню.

Тут одразу є можливість відповісти на запитання щодо наявності великої плинності серед людей, які захоплюються колекціонуванням. Припинення збирання колекції може статися з багатьох причин, але якщо відкинути якісь матеріальні чи інші побутові причини, то є й основна причина цього – це коли збирач впродовж досить довгого часу вже не може знайти в колекцію нічого з того, що в нього відсутнє, навіть за значні кошти. Якщо це просто колекціонер предметів, то він обов'язково залишить цю справу, навіть незважаючи на те, що присвятив їй багато років, а може, й усе життя. Але якщо це колекціонер-дослідник, то він саме тоді буде, нарешті, мати час для досконального вивчення зібраних ним матеріалів. Тобто футболофіл-колекціонер перетворюється на дослідника історичних та статистичних напрямків свого захоплення, і тільки його колекція допомагає йому в цьому. По-перше, вона завжди поруч, як кажуть, під рукою, а по-друге, в бібліотеках і архівах можна витратити безліч часу й нічого не знайти. Таких фахівців історії та статистики футболу в Україні досить багато – кілька сотень, але практично всі вони починали з захоплення футболофілією.

Перша відома автору цих рядків українська програмка футбольного матчу була знайдена все ж у архіві, бо вона датована 1928 роком, а тоді колекціонуванням таких клаптиків паперу, напевно, ніхто не займався. Усі поголовно були зайняті будівництвом комунізму, а футбол, звісно, сприймався як захоплення радянського народу під час відпочинку від цього будівництва.

Цена 20 коп.
КОМИТЕТ ПО ДЕЛАМ ФИЗКУЛЬТУРЫ И СПОРТА ПРИ ЛЕНСОВЕТЕ
Стадион им. Ленина
10 СЕНТЯБРЯ 1937 г.
СТАДИОН им. ЛЕНИНА
ФУТБОЛ
ПЕРВЕНСТВО СССР 1937 г. Группа „А". Второй круг
чемпион УССР „ДИНАМО", КИЕВ — „КРАСНАЯ ЗАРЯ"

ЦІНА 3 КОП.
ПРОГРАМ
ЧЕРВОНИЙ СТАДІОН.
МІЖМІСЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ
МОСКВА-КИЇВ
СУБОТА 1-го ВЕРЕСНЯ
МОСКВА-ДИНАМО — КИЇВ-ДИНАМО
Початок о 5-ій год. дня
НЕДІЛЯ 2-го ВЕРЕСНЯ
Москва-Динамо — 1-ша Збірна Київа
СУДДЯ — Киреев - Москва.
Початок о 4-ій год. дня.

Так от, завдяки саме київському футболофілу-досліднику історичних матеріалів О.О.Кабанцю в Державному архіві Київської області й була знайдена ця вищевказана програмка. Вона була видана до одного з перших товариських матчів київського "Динамо" вдома на Червоному стадіоні 1 вересня 1928 року з командою одноклубників – динамівців Москви (кияни програли – 2:6). Ця програмка надрукована на одному папірці, як і багато інших програмок, виданих значно пізніше у довоєнні часи, коли вже проводився чемпіонат СРСР серед показових команд майстрів радянського футболу. Раритетність цієї програмки очевидна – вона відома поки що тільки в одному примірнику, та й він знаходиться не в приватній колекції, а в державному архіві.

Одразу ж хочеться навести першу відому програмку міжнародного матчу київського "Динамо" 30 вересня 1936 року в Києві зі збірною Туреччини. Цього разу кияни — срібні призери першого чемпіонату СРСР 1936 року — дуже відповідально поставились до цього матчу й отримали перемогу з переконливим рахунком – 9:1. Програмка на цей матч вже мала 8 сторінок та була оздоблена на лицьовій сторінці фотографією моменту матчу 1934 року збірної України з тією ж самою збірною Туреччини, а всередині — ще й одним фото. Цікаво, що ця програмка була видана в друкарні видавництва "Пролетарська правда" накладом аж 10 000 примірників, але, незважаючи на це, зустрічається в колекціях вкрай рідко.

DOST TÜRKIYE SPORCULARINA SELÂM!
ПРИВІТ СПОРТСМЕНАМ ДРУЖНОЇ ТУРЕЧЧИНИ!
ФУТБОЛ
МІЖНАРОДНИЙ МАТЧ
ТУРЕЧЧИНА—„ДИНАМО" (Київ)
30 вересня 1936 року
Стадіон „ДИНАМО" ім. В. А. Балицького.
Початок о 4 год. дня.

Цена 20 коп.
СТАДИОН ЦККФ им. ШЕВЧЕНКО
17 и 18 ноября
Начало в 3 часа дня
ТОВАРИЩЕСКИЕ ФУТБОЛЬНЫЕ МАТЧИ
МЕЖДУ КОМАНДАМИ
Сборная г. Киева—2-я сборная г. Одесса (17-XI)
Сборная г. Киева—Динамо, Одесса (18-XI)

Треба, звичайно, привести зразки й програмок з інших міст, а не тільки виданих у Києві. Наприклад, ленінградську програмку до матчу "Червоної зорі" з "Динамо" (Київ) 10 вересня 1937 року (наклад 5 000 прим.), а також одеську з матчів збірних команд Одеси зі збірною Києва 17 і 18 листопада 1938 року, видану накладом у 3 000 примірників. До речі, текст в одеській програмці чомусь повністю присвячений "Динамо" (Київ), а не збірній Києва.

Цікавими є програмки, надруковані в Харкові маленьким форматом (10х16,5 см) до матчів другого ешелону (група "Б") першості СРСР. Наприклад, програмка до матчу 29 вересня 1940 року "Сільмаш" (Харків) – "Спартак" (Єреван) (наклад 1 000 прим.).

У повоєнні роки програмки в Києві вже почали друкувати регулярно, але про найбільш цікаві з них розповімо наступного тижня.

ЦЕНА 30 КОП
Стадион „СЕЛЬМАШ"
ул. Л. Украинки (по проспекту им. Сталина).
Трамваи: 1, 2, 5, 6, 9, 10, 20, 21.
29-го сентября 1940 г. (Воскресенье)
ПЕРВЕНСТВО СССР ПО ФУТБОЛУ КОМАНД МАСТЕРОВ ГРУППЫ „Б"
ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ
ЕРЕВАН — ХАРЬКОВ
„СПАРТАК" — „СЕЛЬМАШ"
НАЧАЛО В 16 ЧАС. 30 МИН.
СОСТАВ КОМАНД:

ОГОЛОШЕННЯ

Ладичка Михайло Володимирович, 79070, ***м.Львів***, вул. Г.Хоткевича, 58 кв. 49. Колекціоную програмки матчів львівських команд "Карпати", СКА, ФК "Львів" та календарі-довідники Києва і Львова.

Горенюк Василь Васильович, 23510, ***Вінницька обл.***, Шаргородський р-н, с.Плебанівка, вул. Макоренка, 20. Бажаю проводити обмін програмками з футболофілами Миколаєва, Білої Церкви, Рівного, Тернополя, Коростеня, Броварів, Хмельницького та інших міст, з командами яких грала вінницька "Нива".

Костогриз Ігор Олександрович, 39631, Полтавська обл., ***м.Кременчук***, вул. Миру, 23 кв. 48. Пропоную довідники Ю.Пирухіна та І.Костогриза (ф.А4 – на пружині): "Аматорський футбол України 1992 — 2008" (108 стор.) – 50 грн. і "Регіональний футбол України" (172 стор.) – 80 грн.

Пуньків Тарас Михайлович, 80700, Львівська обл., ***м.Золочів***, а/с 121. Куплю видання С.Михровського "Душа команди" (історія вінницької команди майстрів 1958 — 2008 рр.). Тел. 8-098-5775-067.

Усі бажаючі стати членами ОЛІСФ, а також футболофіли, які мріють знайти друзів для спілкування з питань футболу та щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню або розшукують якісь матеріали для своїх колекцій, повинні написати листа на адресу «УФ», або на Інтернет-адресу автора-упорядника: ***olisf@kolomiets.kiev.ua.*** У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети. Ніяких членських внесків, ніякої сплати за публікацію оголошення. Все безкоштовно. Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі нашої газети "Оголошення" та внесені до сайту Інтернету: ***www.kolomiets.kiev.ua.***

Щиро бажаємо вам успіхів у встановленні нових знайомств з однодумцями!

Титан Д

Андрій КАЛЬКО:

ФІНАНСОВІ ТРУДНОЩІ Є. АЛЕ В КОГО ЇХ ЗАРАЗ НЕМАЄ?

Ще взимку про донецький "Титан" говорили, як про одного з найперших кандидатів на сходження з дистанції. Причини банальні: скрутне фінансове становище, втрата спонсора тощо. Нині, здається, все більш-менш налагодилося: команда пройшла збори і готується до змагань. Детальніше розповісти про клубні справи ми попросили директора "Титана" Андрія Калька.

— Андрію Станіславовичу, з яким налаштуванням підходите до весняної частини змагань?

— Стримано-оптимістичним.

— Під час антракту немало говорилося про те, що клуб через фінансові труднощі може припинити виступ на професійному рівні...

— Ні, ми зараз готуємося до матчів і до виїзду в Суми, зокрема. Звичайно, певні фінансові труднощі є, але в кого їх зараз немає?

— Чи вдалося належним чином доукомплектувати команду?

— Про це навіть не могло бути й мови. Ми дуже раді, що нам вдалося зберегти тих гравців, які виступали за команду восени.

— Тобто кістяк команди збережено?

— Практично. Єдине — відмовилися від орендованих гравців. Є в нас і кілька новачків. З тих, хто більш-менш на слуху, — Андрій Орлатий (вихованець донецького "Шахтаря", грав за "Шахтар-2", "Оболонь", "Волинь").

— Чи в повній мірі вдалося виконати програму підготовки взимку?

— На це запитання, мабуть, вичерпну відповідь дав би наш головний тренер Євген Король. Я ж можу лише сказати, що все, що могло зробити керівництво клубу для плідного тренувального процесу, воно зробило. Ми дуже вдячні Євгену Григоровичу за те, що йому вдалося зберегти команду.

— Чи ставляться перед командою певні турнірні завдання?

— Певних критеріїв наразі немає. Головне — пристойно грати, досягати, по можливості, максимальних результатів. Як же буде насправді — покаже час.

— Нині в найвищому (елітному) дивізіоні чимало проблем зі стадіонами. Як у цьому плані справи в "Титана"?

— По-перше, вимоги до клубів другої ліги щодо стадіонів значно толерантніші, ніж до клубів прем'єр-ліги. Ми нарешті доробили електронне табло, і його мають ось-ось встановити. Гратимемо, як і восени, на "Смолянці". Звичайно, інфраструктуру стадіону потрібно ще поліпшити, але дивимося в майбутнє щодо цього з оптимізмом.

— З настанням економічної кризи фінансове становище клубу погіршилося. Чи зараз є гарантії, що ситуація з фінансуванням стабілізувалася?

— Що вона покращилася — сказати не можемо. Наразі ми в пошуку спонсорів для клубу. Президент клубу Микола Драч робить усе можливе, щоб клуб нормально функціонував. У нас були певні проблеми з атестацією, зараз ми вже дивимося й на це питання оптимістичніше.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Суми

Вадим ГОРДІЄНКО:

СПОДІВАЄМОСЯ НА ПЛІДНУ СПІВПРАЦЮ З БЕРМУДЕСОМ

Генеральний директор ФК "Суми" Вадим Гордієнко розпочав бесіду щодо того, як готувалася сумська команда до весняної частини змагань, з новини: тренерський штаб на чолі з Володимиром Богачем повним складом подав у відставку.

— Сталося це кілька днів тому, тільки-но команда повернулася з Криму, де проводила завершальний навчально-тренувальний збір.

— Яка ж, дозвольте запитати, тому причина?

— Ми не змогли домовитися щодо фінансових умов, які висунули на друге коло тренери.

— Йшлося про фінансові потреби на розвиток команди чи про умови особистого контракту?

— Друге визначення сюди підходить більше.

— Напевно, зараз триває пошук нового наставника команди?

— Ні, з тренером ми вже визначилися. Команду очолив, щоправда, з приставкою "в. о." — Валерій Луїсович Бермудес. На наше переконання, досвідчений тренер. Дай, Боже, щоб у нас з ним склалася хороша співпраця.

— Чи повністю вдалося укомплектувати команду, як планувалося?

— Я вважаю, що на дев'яносто відсотків нам це вдалося зробити. Щоправда, якби не раптова зміна на тренерському містку, командний дух був би значно кращим. Та ми переконані, що новому керманичу вдасться об'єднати навколо себе гравців.

— Нещодавно на стадіоні "Ювілейний" у Сумах не відбувся матч "Арсенал" — "Таврія". Саме на ньому ваша команда провела осінню частину змагань. Як справи в сумського клубу зі стадіоном?

— На весняну частину змагань ми заявили стадіон "Ювілейний" у Сумах. Окрім цього (про всяк випадок), заявили ще дві резервні арени — "Авангард" у Сумах і "Колос" у Краснопіллі. Звісно, керівництво стадіону надає перевагу нашим елітним колегам (ФК "Харків"), але ми спробуємо знайти в цьому питанні компроміс, щоб виступати більше в Сумах на "Ювілейному".

— Які у вас побажання тренерському штабу та команді на весняну частину змагань?

— В першу чергу, хочеться, щоб тренери та команда знайшли спільну мову. В плані турнірних завдань? На шістнадцятому місці... Хотілося б бачити команду по завершенні сезону на 11 — 12 місці.

— Що можна сказати про фінансове становище клубу, воно гарантує стабільне функціонування команди?

— Зараз, напевно, жодна команда нашої країни не зможе надати стовідсоткових гарантій на майбутнє. Поки що стабільності немає і в нас.

— "Титан" пообіцяв, що їде до Сум за перемогою...

— Для нас це буде перша гра в новому році й відразу при рідних трибунах. Гадаю, це хороша мотивація для нашої команди — грати на перемогу. Користуючись нагодою, хочу запросити місцевих вболівальників прийти й підтримати нашу команду "Суми" на першому її домашньому матчі в новому році.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Турнір пам'яті Петра Безносенка

«МИР» ДОСЯГ МЕТИ

ВДРУГЕ НА ХЕРСОНЩИНІ ПРОХОДИВ ТУРНІР З ФУТБОЛУ ПАМ'ЯТІ ЗАСЛУЖЕНОГО ТРЕНЕРА УКРАЇНИ ПЕТРА БЕЗНОСЕНКА

У цьому турнірі беруть участь команди колективів фізкультури, а організатором його є Асоціація аматорського футболу України.

Змагання проходили з 24 по 29 березня. Брали участь три команди, котрі представляли Херсонщину, "Мир" з Горностаївки Новотроїцького району, СК "Каховка" з Каховки та Енергія" з Нової Каховки, а ще — "Бастіон-2" з Іллічівська та "Торпедо" з Миколаєва.

Ігри відбувалися в Каховці, на двох стадіонах — "Олімпійський" та "Авангард" та в Новій Каховці — на стадіоні "Енергія".

День перший. Відкрилися змагання матчем між минулорічним переможцем турніру "Миром" та срібним призером минулорічного чемпіонату країни серед команд КФК "Торпедо". Команди грали в невисокому темпі. Однак кращою майстерністю виділялися футболісти з Миколаєва. Горностаївці грали важкувато. І в підсумку перемогу святкували торпедівці, що перемогли з рахунком — 2:0.

У другій зустрічі змагалися "Енергія" і "Бастіон-2". Гра вийшла більш живою і цікавою, багатою на гострі атаки, в яких більш точними були форварди "Енергії", які примушували воротаря іллічівців тричі виконувати неприємну місію — виймати м'яч із сітки власних воріт. У підсумку 3:0.

День другий. Перша несподіванка: молода команда СК "Каховка" ледь не завдала поразки досвідченим торпедівцям, які, програючи 0:2 наприкінці зустрічі, насилу врятувалися од поразки. Однак матч закінчився нічиєю — 2:2. А от "Енергія", маючи солідну ігрову перевагу над "Миром", так і не змогла здобути бодай очко. Новокаховчани не реалізували пенальті і не зуміли отримати зиск з багатьох гольових моментів. А от самі пропустили таки один м'яч, ще раз підтвердивши футбольне правило: "Не забиваєш ти, заб'ють тобі". Отже, "Мир" виграв — 1:0.

День третій. Тут знову поталанило першому володарю трофея. Хоча, як правило, таланить сильнішому. Футболісти "Миру" довго програвали "Бастіону-2". Однак в останні п'ятнадцять хвилин все вирішилося на їхню користь. Вони не тільки повили рівновагу, а й на останніх хвилинах забили переможний м'яч. Отже — 2:1. У матчі між "Енергією" та СК "Каховка" новокаховчани почувалися впевненіше. Це враження не зіпсувало й призначене на останніх хвилинах у їхні ворота пенальті, бо до цього "Енергія" встигла забити два м'ячі й у підсумку виграла матч — 2:1.

День четвертий. Він приніс нічийні результати. У Новій Каховці "Енергія" розійшлася миром з "Торпедо" — 1:1. А в Каховці СК "Каховка" не змогла здолати "Бастіон-2". Тут — 2:2.

День п'ятий. Миколаївці переграли з мінімальним рахунком (1:0) іллічівців, причому вирішальний гол вони забили за три хвилини до фінального свистка. Набравши вісім очок, чекали на результат останньої гри. Щоб виграти турнір удруге, "Миру" була потрібна тільки перемога над господарями змагань — каховчанами. Футболісти з Горностаївки навіть перестаралися, повівши в рахунку — 5:0. Потім трішечки збавили оберти, й форварди СК "Каховки" таки двічі забили. У підсумку — 5:2 на користь "Миру", і він володар головного призу. Треба віддати належне голові агрофірми "Мир" Івану Доценку, адже тільки завдяки йому в господарстві існує така хороша команда.

Хоча протягом турніру футболісти "Миру" і не показали видовищної гри, але мети своєї досягли. Як кажуть уболівальники, гра забувається, а результат залишається. Тим паче, як вони, так і інші команди, визначалися зі складами на цей сезон. А турнір і надає таку можливість.

Третє місце дісталося "Енергії", яка набрала сім очок. До речі, ця команда, одна з найтитулованіших аматорських команд в Україні, знову починає відроджуватися. Її підтримує надійний спонсор — ТОВ "Південмлин" і її власник Сергій Нестеренко.

Далі розташувалися СК "Каховка" з двома очками та "Бастіон-2" з одним очком.

Однак ще раз зазначу, що тут головне не місця, а можливість, яка з'явилася в команд: набути ігровий досвід та визначитися зі складом напередодні нового футбольного сезону. І, за відгуками тренерів команд, мети було досягнуто.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Мир (Горностаївка)	4	3	0	1	8-5	9
2. Торпедо (Миколаїв)	4	2	2	0	6-3	8
3. Енергія (Нова Каховка)	4	2	1	1	6-3	7
4. СК Каховка (Каховка)	4	0	2	2	7-11	2
5. Бастіон-2 (Іллічівськ)	4	0	1	3	3-8	1

Олександр КРУПИЦА.

Каховка — Нова Каховка.

СИНЬО-ЖОВТА БРАЗИЛІЯ

БАТЬКО ГРАВЦЯ ПЕНТАКАМПЕОНІВ РАФАЕЛЯ СОБІСА — УКРАЇНЕЦЬ!

Він міг опинитися й у «Валенсії»... Рафа Собіс проти Рубена Барахи.

У рубриці "Діаспора" ми вже розповіли читачам "УФ" про багатьох етнічних українців, які досягли успіху в футболі. Але великі успіхи Зенона Снилика чи П'єтро Верховода від нас віддаляють десятиліття, а нинішні діаспоряни знані більше за океаном. В сьогоднішньому матеріалі йдеться про гравця, який зовсім недавно грав у одній з найсильніших ліг світу, дебютував у національній збірній Бразилії. Всі ми чули про Рафаеля Собіса. Знали, що є такий молодий талановитий бразилець, доходили час від часу чутки, що його хочуть "Динамо", "Шахтар" чи "Спартак". І ось маєте: виявляється, такий перехід був би не переїздом "теплокровного" в "країну морозних заробків", а поверненням на історичну батьківщину!

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛ

Говорити про Собіса змусила інформація, на яку я натрапив зовсім випадково. Шукаючи дані на українських аргентинців, у результатах іспаномовного Ґуґла серед інших надибав всього 2 — 3 посилання по цій темі. Це було інтерв'ю з Собісом, зроблене відомою іспанською газетою "Ас" з приводу його можливого переходу в "Спартак" за 14 мільйонів євро. В ньому знаний уже форвард чітко і зрозуміло говорив: його мати — італійка, а батько — українець!

Бажаючі підтверджень можуть звернутися до першоджерела — газети "Ас" за 6 жовтня 2007 року — або ж до Вікіпедії, де чітко написано " Ukrainian descent ", або ж на блог Ріночеронте (http://rino-ceronte.blogspot.com), де, щоправда, без цитат і посилань, також вказано на українське походження хлопця. Посилань справді мало, однак цьому є своє пояснення. Якщо аргентинських чи американських українців видає прізвище, то із Бразилією зовсім важко: тут футболіст залишає кілометрове прізвище за межами поля, а на газон виходять хлопці вже зі своїми ігровими іменами. Як казав Пеле, коментаторам і так доводиться говорити із швидкістю автомата...

Уродженцю штату Ріу-Ґранді-ду-Сул, Рафаелю Собісу не треба було пояснювати, що таке футбол. Звідти вийшла низка великих гравців, зокрема й зірковий Рональдиньо. 1998 року Собіса зарахували до клубної школи "Інтернасьоналю", клубу з великими амбіціями і масою талантів. Тільки в останньому десятилітті в Порту-Алегрі зібрали великий урожай гравців, які назбирали колекцію медалей у складі юнацьких та молодіжних збірних, а потім поїхали в Європу. Згадаймо хоча б Фабіо Рошембака, Лусіо чи добре знайомого нам Діого Ринкона.

Коли Собіс почав усе наполегливіше стукати в двері основного складу, з команди саме ішло чергове "золоте" покоління — переможці мундіалю (U-20) 2003 року Даніель Карвалью (в московський ЦСКА), Нілмар (у "Ліон"). В „червоно-білому" клубі конвеєр працює дуже налагоджено. Одні зірочки змінюють інших із блискавичною швидкістю. Останнє відкриття клубу із узбережжя Атлантичного океану Алешандре Пату в основному складі провів лічені місяці, засвітився в юнацькій збірній — і ось він уже в "Мілані". У Собіса було приблизно те ж саме.

19 — ДЛЯ ДЕВ'ЯТНАДЦЯТИЛІТНЬОГО

У першій команді Рафаель награвався ще школярем. Побувавши в школах "Коринтіанс" та "Крузейру", Собіс вже в 2004 році ввійшов до основи "Інтернасьоналя". Команда з "порту радості", як уже говорилося, якраз міняла склад, вкотре відправляючи на експорт новий високоякісний "товар". Собіс відіграв увесь чемпіонат, забивши 6 голів у 35 матчах. Разом із "Інтернасьоналем" він виграв чемпіонат штату Ріу-Ґранді-ді-Сул, Гаушу-2004, а наступного року повторив це досягнення, провівши ті ж 35 поєдинків. Але в такій же кількості матчів 19-річний форвард забив уже 19 голів, завоювавши бразильську "Бола ді Прата" від видання "Плакар", яку дають найрезультативнішому гравцю. У бразильській першості південний клуб із штату, від якого рукою подати до Уругваю, того року був другим. Молодий гравець, який зробив величезний внесок у всі ці успіхи, за підсумками сезону потрапив у "Збірну всіх зірок" Конфедерації футболу Бразилії!

Сезон 2006 року тріумфатор розпочав із затяжної серії травм. Крок за кроком Собіс піднімався вгору, повертаючи собі здоров'я, везіння і місце в стартовому складі. В чемпіонаті Рафаель встиг зіграти не так багато, зате взяв своє в Кубку Лібертадорес. Його доробок — два голи в першому фінальному матчі проти Сан-Паулу і звання найвлучнішого гравця турніру загалом.

ВЕРЕСЕНЬ 2006-го

Нова історія для Собіса розпочалася 20 серпня 2006 року. За 8 мільйонів євро "Інтернасьональ" погодився відпустити свого лідера в "Бетис", хоча світом ширилися чутки про інтерес до гравця з боку "Валенсії" і навіть "Мілана". На тлі таких варіантів перейти в Севілью було ненабагато краще, ніж в Сантадер ("Расинг" також цікавився форвардом).

8 вересня гравця, який підмахнув контракт на вісім років (!!!), представили пресі. 10 вересня, в другому турі, Собіс уже дебютував на стадіоні "Мануель Руїс де Лопера" в матчі, який „зелено-білі" виграли в "Атлетико" з рахунком 3:0. 17 вересня на 40-й хвилині він забив свій перший м'яч, а за 14 хвилин — і другий в севільському дербі, яке, щоправда, "Бетис" програв — 2:3.

Якщо додати до цього те, що 3 вересня Рафа дебютував у складі пентакампеонів, ставши одним із "людей Дунги" і взявши участь у пам'ятному лондонському погромі аргентинців (це коли два голи з трьох забив Елано), то вересень 2006 року треба назвати зірковим для Собіса.

"ЖИТТЯ — ЯК МАТРАЦ..."

Але що таке "Бетис" і бразильці? Передовсім, це, напевно, найневдаліший трансфер в історії світового футболу. Севільський "Реал" свого часу придбав Денільсона більш як за 30 мільйонів доларів, але прудконогий бразилець не те, що не став зіркою свого нового клубу, але навіть не провів жодного більш-менш сильного сезону. Натомість дуже дорогий трансфер довго лишався найбільшим в історії. Звісно, бували винятки, однак тінь Денільсона надійно зависала над трансферами бразильців у зелено-білий севільський клуб.

Щодо Собіса, то його трансфер також, скоріше, невдалий, ніж вдалий. Купуючи найрезультативнішого молодого форварда Бразилії, хочеш не хочеш, а чекатимеш від нього результативної гри. Фани команди, де свого часу виблискував форвард Альфонсо, навіть прозвали Собіса дивним прізвиськом "Alfonsobis". Натомість, у Рафаеля довго після перших голів був бомбардирський штиль. Він постійно грав у основі, за дві жовті навіть був вилучений у матчі з "Депортиво", однак голів усе не було й не було...

У чому причина? Сам вигляд клубів із смугастою формою підказує відповідь. Тут, як у філософській байці про матрац: смужка біла, смужка чорна... Якщо вдатися до статистики, то у 31 матчі сезону Собіс завдав 39 ударів по воротах, лише 9 з яких прийшлися в площину воріт. Все це можна пояснити дуже просто — в "Бетисі" Рафаель поступово посунувся в глибину поля, частіше почав грати вінгером. Як для Ла Ліги, швидкісний та технічний Собіс справді був корисним на полі. Після голевого затишшя Рафаель забив свій третій в сезоні м'яч аж у 17 турі, аж 7 січня 2007 року! Проте це був єдиний і переможний гол, забитий на 60-й хвилині у ворота "Сельти". Потім була травма в матчі проти "Мальорки", і місяць вимушеної відпустки. Четвертий і останній в сезоні м'яч Собіс забив 13 травня на "Камп Ноу" після хорошого пасу земляка Ассунсау. Йшла 89 хвилина, і гості з Севільї таки відібрали в "Барси" очки — у під сумку 1:1.

Хороший був сезон-2006/2007 чи поганий? Знову ж таки, дивлячись, що й від кого чекаєте. Новий чемпіонат у Ла Лізі Собіс розпочав трьома голами у ворота непоганих команд: "Мальорки", "Валенсії", "Еспаньйолу" (на секундочку — діючого фіналіста Кубка УЄФА!). За весь залишок сезону Рафаель святкував взяття воріт лише одного разу. Ударів у площину і повз площину було ще більше, але й форма гравця лишалася нестабільною. Сезон-2007/2008 знову, як і попередній, виявився зіжмаканим і неоднорідним...

ОБИРАЄМО ДРАХМИ

Попри все, на гравця збірної Бразилії не може зникнути попит. Влітку цього року "Бетис" отримав пропозицію на 10 мільйонів євро від "Ньюкасла". Однак, розраховуючи на вдалий виступ Собіса на грядущій Олімпіаді, севільці не поспішали продавати свого дорогого бразильця.

У Китаї Собіс провів чотири матчі, забив п'ятий гол новозеландцям у першому турі та відкрив рахунок на 101 хвилині тяжкого чвертьфіналу проти Камеруну лише на п'ятій хвилині після виходу замість Жо.

Але й там вийшов подвійний результат — наче й успіх, бо все-таки "бронза", але наче й провал, бо команда Дунги, складена із Рафіньї, Марсело, Андерсона, Ілсіньо, Дієго, Жо, Пато та Рональдиньо, посіла лише третє місце в літніх олімпійських іграх.

У підсумку довелося "ловити проїжджаючі машини": в останні дні перед дедлайном, 2 вересня 2008 року, "Бетис" спихнув свого "Альфонсобіса" в "Аль-Джазіру" за ті ж таки 10 мільйонів євро.

БРАЗИЛЬСЬКА ОАЗА

У столиці еміратів Абу-Дабі Рафа може почуватися, як удома. Тренером команди тут Абель Брага, з яким Собіс перетнувся 2006 року в "Інтернасьоналі". Його партнер по атаці — поки що найрезультативніший партнер! — Фернандо Байано, відомий за виступами у "Вольфсбурзі", "Малазі" та "Сельті", який, до того ж, свого часу грав і в "Інтернасьоналі".

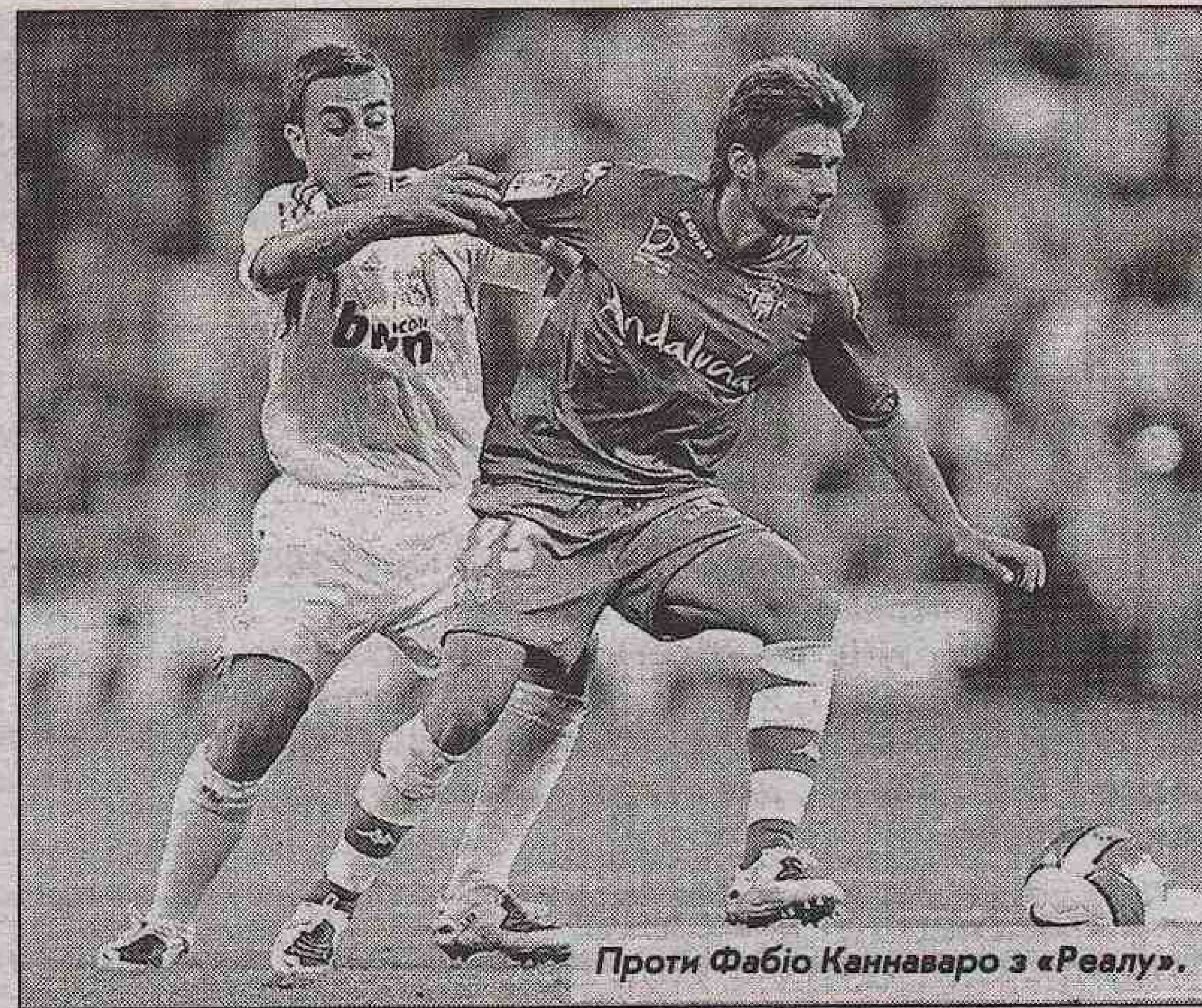
Що таке футбол Перської затоки, з власного досвіду знають десятки відомих гравців, у тому числі й бразильських збірників. Клуб "Аль-Джазіра", зокрема, має прекрасну базу в пристоличному Аль-Мурорі, утримує десяток команд з різних видів спорту. Серед славетних гравців цього клубу можемо знайти не лише Собіса, а й Джорджа Веа, Бартолом'ю Огбече, а також Бонавентуру Калу та Філіпа Коку, які побували тут буквально рік тому.

Золота клітка? Можливо, це було добре для 38-річних Коку чи Веа. Але для 23-річного Собіса... Хоча світ сучасного футболу знав і не такі повороти долі. Скажімо, блискучий форвард, чемпіон світу 2007 року серед "молодіжок" Мауро Сарате замість Європи перебрався в Катар. Але пізніше таки зміг вирватися у "Бірмінгем", а зараз не без успіху грає в "Лаціо".

Однак здається, що для молодого й перспективного це, як мінімум, обхід дальнім шляхом, а як максимум — кінець кар'єри. У складі свого нового багатомільйонного клубу Собіс виблиснув, зробивши дубль у матчі проти "Аль-Халея", виграному з рахунком 6:1. Але якщо для Рафи це епізодичний успіх, то той же Фернандо Байано забиває майже щоматчу, а Веа, приміром, в цьому клубі провів 13 голів у 8 матчах. Зараз в доробку Собіса — 15 голів. Але, напевно, важливість кожного взяття воріт, приміром, у іспанській примері та в тамтешній лізі — незрівнянна...

Що сказати про Рафаеля? Хлопець, безумовно, перспективний і талановитий. Хочеться вірити, що на пенсію йому ще зарано, і він зможе повернутися до Європи з парочкою нафтових мільйончиків і новими силами. А по дорозі син українця може завернути в гості на наш чемпіонат. Думаю, будемо раді...

Артур ВАЛЕРКО.

Проти Фабіо Каннаваро з «Реалу».

СКАНВОРД № 226. «ЛІВЕРПУЛЬ»-2005

Гравець "Кубані"
Гросмейт. цифра
Фото 1
"... - Дені"
Фото 2
Хавбек "Ольборга"
Оборонець "Ніцци"
Оборонець "Аякса"
Кіпер зб. Австралії
Форвард "Чорноморця"90-х
Міжн. орг-я
Шкіряна сфера
Клуб із Греції
... Дудек
Столиця Норвегії
... Зайцингер (гірськолижн.)
... Райт
Франц. арбітр
Фото 3
... "Неймеген"
Нідерл. клуб
... Мареска
"... Самі Йєн"
Фото 4
Хавбек зб.Англії на ЧЄ-1996
... Рехагель
... Яппо
Франц. клуб
Нападник зб.Швейцарії на ЧС-1994
Фото 5
Лі Ер ...
Фото 6
Бек "Реала"
Тренер зб.Іспанії на ОІ-1992
Лісандро ...
... Яліпс
... де ла Пенья
Фото 7
Фото 8
Фото 9
Акобян
Фото 10
Фото 11
Баскетб. ліга США
Фото 12
... - Каддурі
Хавбек "вілланів"
Бек "Блекберна"
Команда з Словаччини

Фото 1 · Фото 2 · Фото 3 · Фото 4 · Фото 5 · Фото 6 · Фото 7 · Фото 8 · Фото 9 · Фото 10 · Фото 11 · Фото 12

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Євро-2012

ПРОДАЖ ГОТЕЛЬНИХ НОМЕРІВ РОЗПОЧНЕТЬСЯ У ТРАВНІ

Продаж готельних номерів для розміщення під час Євро-2012 розпочнеться в травні цього року, після того як будуть визначені міста, де пройде чемпіонат.

Остаточне розміщення уболівальників і учасників футбольного дійства буде визначене лише після проведення відповідного жеребкування в 2011 році.

Крім того, за інформацією Головного управління з фізичної культури та спорту КМДА, минулого тижня відбулася зустріч представників Київської адміністрації та готелів столиці з офіційною агенцією з розміщення TUI travel Plc.

Ця компанія визначена УЄФА для керування послугами з розміщення для основних цільових груп УЄФА під час підготовки та проведення Євро-2012.

Згідно з вимогами УЄФА, кожен з готелів, який готується розмістити в себе гостей та учасників чемпіонату, має підписати відповідний контракт з TUI travel. Наразі представники TUI travel Plc провели переговори з кожним із готелів.

Агенція з розміщення планує, що до кінця квітня підпише максимальну кількість угод з готелями. При цьому Натан Вільсон (керуючий директор TUI travel Plc) відзначає, що в Польщі вже підписано 100 таких угод.

УЄФА ОЗНАЙОМИЛАСЯ З ХОДОМ РЕКОНСТРУКЦІЇ ЛУГАНСЬКОГО АЕРОПОРТУ

До Луганська сьогодні прибула делегація, яка здійснює інспекційну перевірку аеропортів, задіяних в обслуговуванні фінальної частини чемпіонату Європи-2012 з футболу. Презентація проекту реконструкції Луганського аеропорту почалася із зауваження Пітера Хемпсона (представник УЄФА) про те, що якщо роботи по Луганському аеропорту не будуть виконані вчасно, то це може поставити під загрозу участь Донецька в програмі Євро-2012.

За словами генерального директора обласного комунального підприємства "Міжнародний аеропорт "Луганськ" Василя Татаринова, "основний проект — реконструкція штучної злітно-посадочної смуги, стернових доріжок, магістральної доріжки (знадобиться майже 85 млн. євро), будівництво 12 нових стоянок і реконструкція 12 наявних. На сьогодні підписаний договір з інститутом "Украеропорт" на розробку проектно-кошторисної документації".

По закінченні реконструкції аеродром спільно зі службою повітряного руху "Украерорух" зможе здійснювати обслуговування шести літаків на годину. Пропускна спроможність аеропорту становитиме 400 чоловік на приліт і стільки ж на виліт. Планується придбання великого парку спецмашин (в тому числі автобусів з низькою посадкою, трапів, тягачів) на загальну суму 3,5 млн. євро.

Увагу представників УЄФА привернуло повідомлення про те, що за існуючим автомобільним сполученням гості Євро-2012 від Луганська до Донецька зможуть добратися за 1 годину 40 хвилин. Існуюче залізничне сполучення між двома обласними центрами не модернізоване, отже, цим шляхом доведеться їхати, щонайменше, чотири години.

Представники делегації, яка здійснює інспекційну перевірку аеропортів, задіяних в обслуговуванні фінальної частини чемпіонату Європи-2012 з футболу, ознайомилися з ходом робіт у Луганському аеропорту і провели нараду.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру
В. В. БАНЯС
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025047.
Індекс 60994.

